

УПРАВЛІННЯ ТРАВМАТИЗМОМ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ ЗАХОДУ

Проблеми виробничого травматизму у світі стає все більш актуальною проблемою як для профспілок, так і для міждержавних структур. Кожного року, незважаючи на заходи, що вживаються, у різних країнах збільшується рівень виробничого травматизму, у тому числі зі смертельними наслідками, і кількість профзахворювань.

Виділяють 3 найголовніші причини виробничого травматизму як:

- організаційні;
- технічні ;
- психофізіологічні [1].

Закордонний досвід показує, що в більшості країн - членів ЄС предмет „Охорона праці” включений у навчальні програми на різних ступенях освіти, щоправда, у різних обсягах. Майже у всіх державах ЄС діють законодавчі акти або урядові постанови, що стосуються вивчення або навчання правилам безпечної праці.

Статистичні дані свідчать, що:

- кожні 3 хвилини внаслідок виробничої травми чи професійного захворювання в світі помирає одна людина;
- кожної секунди в світі на виробництві травмується 4 особи;
- кожного місяця в світі на роботі травмується така кількість людей, яка дорівнює населенню Парижа [2].

Проблема виробничого травматизму приділялася увага у багатьох працях вітчизняних та закордонних науковців. Зокрема серед них варто виділити: В.М.Ярошевську, В.С.Венедіктова, М.І.Іншина, Модеста Халімовського, Г.Г.Гогіташвілі, Я.В.Крушельницьку та ін.

Офіційну статистику виробничого травматизму в передових країнах Заходу представлено в таблиці 1, де надано порівняльну характеристику показників

виробничого травматизму в Німеччині, Франції, Італії, США, Японії в динаміці 2011–2016 років (див. у табл.1) [3].

Таблиця 1.

Динаміка показників виробничого травматизму в деяких країнах Заходу

Роки	2011		2012		2013		2014		2015		2016	
Країна	Абс.	На 100 тис.	Абс.	На 100 тис.	Абс.	На 100 тис.	Абс.	На 100 тис.	Абс.	На 100 тис.	Абс.	На 100 тис.
Німеччина	1913011,0	637,0	1801005	600,0	1656033	552,2	1558770	501,9	1305701	433,0	1105633	390,5
Франція	521340,0	208,0	506030	202,0	657310	231,0	700458	279,0	743435	288,0	751073	300,0
Італія	781516,0	312,0	656020	252,0	632310	249,0	700323	280,0	593115	239,0	571212	229,0
США	3123800,0	347,0	2772500	328,0	2626300	303,0	2575900	286,0	2612000	301,0	2583170	287,0
Японія	207581,0	339,0	180979	320,0	152412	254,0	133844	223,0	124455	200,0	115533	192,0

Отже, з таблиці 1 кількість травмованих в Західних країнах за 2011-2016 рр. зменшився майже у 4 рази. У Німеччині травматизм знизився лише у 1,7 разів. У Франції за вказаний період показники виробничого травматизму збільшилися майже в 1,5 разів. В Італії зареєстровано також зменшення випадків травматизму в 1,5 разів. В США, де кількість випадків в абсолютних цифрах була найбільшою серед аналізованих країн і становила 3123800 випадків травматизму в 2011 році, в 2016 році кількість випадків скоротилася до 2583170, тобто у 1,2 разів. В Японії кількість випадків травматизму на 100 тисяч працюючих склала у 2011 році – 339,0. В 2016 році зменшилось до 192,0, тобто у 1,25 разів.

Найбільшої кількості виробничого травматизму у Франції відбулося в 2011, 2015 та особливо в 2016 роках. В Італії – в 2011 році, в США – в 2015 році. Такі коливання показників травматизму є природним явищем, бо на кількість випадків травматизму діють багато різних чинників.

Отже, наведені дані показують, що охорона праці є важливою сферою життя суспільства і їй повинна приділятися підвищена увага в розвинених країнах. Незадовільний стан умов і безпеки праці, високий рівень травматизму та професійних захворювань зумовлюються комплексом різних причин. Досягти істотного поліпшення ситуації з охороною праці можна лише за умови, коли буде вжито ефективні заходи щодо усунення зазначених недоліків.

Список використаної літератури:

1. Гандзюк М. Основи охорони праці : Підручник для студ. вуз./ Михайло Гандзюк, Євген Желібо, Модест Халімовський, За ред. Михайла Гандзюка. – 2-е вид. – К.: Каравела, 2004. – 405 с.

2. Правові та організаційні питання охорони праці [Електронний ресурс]. – 2015.
– Режим доступу до ресурсу:
http://dn.khnu.km.ua/dn/k_default.aspx?M=k0091&T=01_0&lng=1&st=0

3. Конвенції та рекомендації МОП.2011–2016. у 3-х томах. МБП. Женева 2008.– С. 1–1886.